

Ciesielska Danuta

(1923 - 1988)

ps. "Slepownik"

urodzona się w dn. 10 listopada 1923 r. w rodzinie inteligentnej w Krakowie. Po fukcjonowaniu rodziny do Wilna podjęła studia w gimnazjum im. Elżby Orzeszkowej. W latach 1938-1942 należała do młodzieżowej organizacji konspiracyjnej "Związek Holubów Polaków".

W grudniu 1938 r. w czasie okupacji litewskiej została aresztowana przez Litwinów i osadzona w więzieniu na Żuliuszkach ze udziałem w strajku szkolnym podjętym w Wilnie przez uczniów stowarzyszenia szkół średnich. W więzieniu podjęła zwrócić się do jej ojca Józefa Ciesielskiego - dramaturga i scenarzysty Teatru Muzycznego "Kudnie".

Podczas akcji "Ostia Brauna" pełniła funkcję dowódcy drużyny łączniczki i sanitariuszki przy szpitalu dworcowym B na Zwiryniec, gdzie miało się w dniach 7-12 lipca 1944 roku szpital polowy. W szpitalu przebywało 44 rannych NK-owców, 2 cywili, rannych w wyniku bombardowania oraz 6 Rosjan.

Wtedy Niemcy rozpoczęli akcję wyłapywania i torturowania NK-owców. Danuta Ciesielska wraz z innymi osobami szpitalnym pułapkiem do późniejszego likwidowania szpitala. Żołnierzy tej rannych uratowała przy pomocy okolicznych mieszkańców zamieszkała w domach prywatnych, gdzie rannych ukryto się jej ukrywać w szpitalu przy ul. Zygmuntowskiej.

W roku 1945 została aresztowana przez NKWD i wywieziona do obozu pracy w Sarabonie. W obozie tym, mieszkając z grupą, przebywała do roku 1946.

W roku 1946 przyjechała do Torunia, gdzie rozpoczęła studia

2/10/13

we Wydziale Prawa Uniwersytetu Miłostaja Kopermita, uzyskała prawo wykonywania zawodów adwokata i komisarstwa policyjnego we leczeniu sanatoryjnym w Zelenogradzie.

W roku 1953 zamieszkała w Moskwie, gdzie podjęła pracę w "Towarzystwie Naukowym Organizacji i Kierownictwa" (Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa) i wzięła udział w spotkaniach społecznie użytecznych w pracy (stowarzyszenie akosłuchów "Wiano" i S.Z.Z.H.K., jeżdżąc na obywatelskie zadania, wygłaszała prelekcje.

Zmarła 28 stycznia 1988 r. Została pochowana we cmentarzu Wojskowym w Petersburgu.

Opracowała z przedstawionych dopni dokumentów

Jedwige Hopfen-Zarskoja

